

'Liefde is' (Ruth 4)

Gezinsviering 27 september 2020

Kinderen en mensen van goede wil. Kinderen en mensen van de weg.
Nogmaals welkom in deze ruimte.

Het is feest vanmorgen. Iedereen is vrolijk. Want Ruth en Boaz gaan trouwen. Het mooiste meisje van het dorp en de rijkste man van het dorp geven elkaar het ja woord. Ze zijn verliefd. De vonk is overgeslagen. Ruth en Boaz willen verder als vrouw en man. Hun liefde wordt officieel.

Het is feest vanmorgen. Want samen met de kinderen gaan we het huwelijk van Ruth en Boaz nog eens dunnetjes overdoen. Nog steeds worden mensen immers verliefd. Slaat de vlam in de pan. Over het wonder van de liefde raken we nooit uitgepraat en uitgedacht. Waarom juist die ene? En wat is dat dan, die liefde? Liefde is.

Het zal wel geen toeval zijn, dat ik bijna een week geleden ook op een bruiloft was. Te gast op het feestje van onze dochter Frederike en haar man Dominik. Ook een huwelijk. Niet helemaal als Ruth en Boaz. Maar toch. Twee mensen die samen verder willen gaan. Die ja hebben gezegd tegen een reis samen door het leven. Als vader, als ouder ervaar je op de bruiloft van je eigen kind heel diep wat het geheim van liefde is. Zoals een week geleden zal ik ook nu dat geheim proberen worden te geven.

Liefde is. Werkelijke liefde is elkaar het licht in de ogen gunnen. Dat je elkaars talenten in een samenzijn doet oplichten. Licht als oersymbool van leven en liefde. De Levende maakt Licht, omdat we door het Licht de ander kunnen zien staan. Liefde is de ander, je diepste naaste in het Licht zetten. Het leven gunnen.

Hans Andreus dichtte:

'Gelukkig dat het Licht bestaat
En dat het jet me doet en praat
En dat ik weet
Dat ik er vandaan kom,
Van dat Licht
óf hoe dat heet.'

Als mens, worden we aan het Licht geroepen, om in het Licht te leven. Licht is zo'n mooi symbool. We ervaren dat als we een kaarsje aansteken. Als de zon schijnt. Als de ogen van ene kind gaan twinkelen. Liefde is de ander tot het Licht roepen. In dagen dat het donker overheerst, in tijden als wolken de zon verduistren dan heb jij als naaste de taak, de ander naar het Licht te bengen. Niet meer en niet minder.

'Alles van waarde is weerloos'. Het is een regel die veel mensen aanspreekt en een citaat is uit een gedicht van Lucebert. Voor mij heeft Liefde ook alles te maken met het durven delen van kwetsbaarheid. Je zwakke kanten durven laten zien. Onzekerheid en angst te delen. Door kwetsbaar te zijn naar de ander ontstaat er openheid. Als je een muur om je heen bouwt, dan kun je niet tot de ander komen, de ander raken. Laat je naaktheid zien, toon je kwetsbaarheid en je ontvangt liefde en aandacht. Verschuil je niet achter oordelen, status of macht. Wees teder en zacht.

Liefde is: het delen van Licht en het delen van kwetsbaarheid.

In een relatie. Maar ook en zeker in een kerk. Plaats de ander in het Licht van de Eeuwige. En zij of hij gaat stralen. Liefde is het delen van kwetsbaarheid. Hoe ouder je samen mag worden, het delen van een kwetbaar lichaam, het loslaten van gezondheid en vitaliteit. Je geborgen weten bij de ander.

'ik kom thuis
bij jou
jij komt thuis
bij mij'

In dit heilig huis mogen we bij elkaar thuiskomen. Op adem komen en onszelf zijn.

Ga nu maar liggen liefste in de tuin,
de lege plekken in het hoge gras, ik heb
altijd gewild dat ik dat was, een lege
plek voor iemand, om te blijven.

Moge het zo zijn

Jeroen Jeroense

